

കാഥോഡ് റേ പോളോഗ്രാഫ്—കാരക്കുടിയിലെ വൈദ്യുതരാസഗവേഷണാലയത്തിലെ ഒരു നൂതനോപകരണം.

വൈദ്യുതരാസഗവേഷണങ്ങൾ

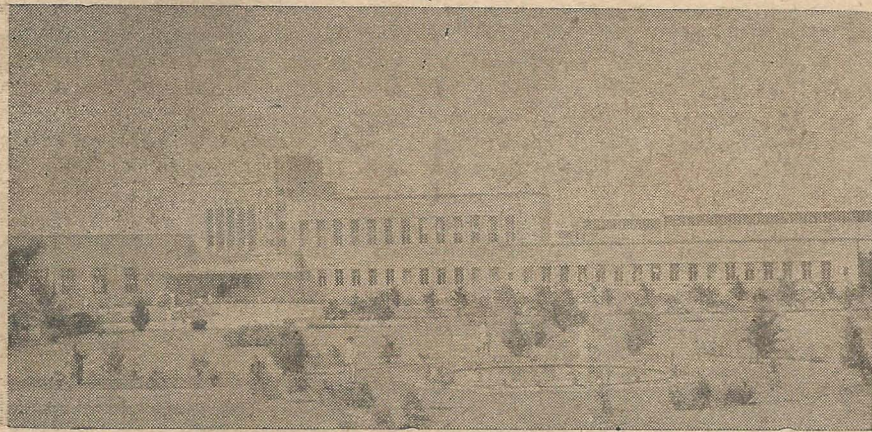
കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

റണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ഔദ്യനികശാസ്ത്രത്തെ വ്യവസായങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുവാൻ ഇവിടുത്തെ രേണാധികാരികൾ കാര്യമായി ഒന്നാകുന്ന ചെയ്തിട്ടില്ല. സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ സർക്കാർ വളരെ അനുകൂലമായി വീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ ശാസ്ത്രഗവേഷണം വളരെ അപഗണിക്കപ്പെട്ട നിലയിലാണ് ഇരുന്നൂറ്റ്. ഈ നയ പരിപാടികളുടെ ഫലം അധികാരികൾക്കും ശരിയ്ക്കും അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായി. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം ശാസ്ത്രഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി അടിയന്തിരമായി ശാസ്ത്രഗവേഷണാലയങ്ങൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഭാരതീയരുടെ ജീവിതത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ ഔദ്യനിക ശാസ്ത്രത്തെ ഐക്യനാമ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഉഷ്ണകരണം, സൈതന്ത്രം, ലോഹസംസ്കാരകരണം,

ഇസനം, മരുന്നുകൾ, തുകൽ, റോഡ്, കെട്ടിടനിർമ്മാണം, ക്ഷേത്രശാസ്ത്രം, വൈദ്യുതസൈതന്ത്രം, സ്പടികം, കളിമണ്ണ് എന്നിവയ്ക്കു കേന്ദ്രഗവേഷണാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഈ ഗവേഷണാലയങ്ങൾ കൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ 38 ഇതരഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങളും 53 ഗവേഷണസംഘങ്ങളും 33 സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഗവേഷണസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. പ്രാദേശികമായി നടക്കുന്ന ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രയോജനകരമായവിധം ഇണക്കിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഇന്ന് ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഇത്തരം യത്നങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ പ്രോത്സാഹനവും ഏകീകരണവും സാമ്പത്തികസഹായവും നൽകിവരുന്നതു പ്രധാനമായി ശാസ്ത്രഗവേഷണകൗൺസിൽ ആണ്. കേന്ദ്രഗവേഷണാലയങ്ങൾക്കു വ്യവസായങ്ങളെ പരിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള നിശ്ചിത പദ്ധതികളുണ്ട്. ശുദ്ധഗവേഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയുള്ള പ്രത്യേക പ്രാരബ്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഐക്യസ്ഥാപനങ്ങൾ

ക്ക് ഇന്ന് സർക്കാരിൽനിന്നു സഹായങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

ജലവൈദ്യുതവികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. വീടുകളിൽ വെളിച്ചം എത്തിക്കുകമാത്രമല്ല വൈദ്യുതവികസനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു പദ്ധതിയുടെ ചെറിയ ഒരു അംശമാത്രമാകുന്നു. വൈദ്യുതിയുടെ ശക്തിയേറിയ ഹസ്തങ്ങൾ ഒരായിരം വൻ കിട പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സഹായത്തിനെത്തുന്നുണ്ട്. ഔദ്യനികശാസ്ത്രം മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷാർഹമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കിയ ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ അടിമതപാമ്പിൽ ആണ്ടുകിടക്കുവാൻ ഇടയായതിനാൽ നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിക്ക് മറ്റൊരാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം പുരോഗമിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മറ്റൊരാളുടെ കയ്യിൽ വിരോജിച്ചിരുന്ന ഭാരതം അങ്ങനെയൊന്നിവിടെയിലേക്കു പോകാനിടവന്നു. ഇന്ന് പുരോഗതിയിൽനിന്ന് കൂടുതൽ പുരോഗതിയിലേക്കു കടിച്ചുകയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ഔദ്യനികജീവിതത്തിൽ മായാശക്തികളാൽ മഹത്തരങ്ങളായ നേട്ടങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈദ്യുതിയെ കൂടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ചങ്ങാതിയുടെ ശക്തി നമ്മുടെ നാടിനു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അനുനാദകളുടെ അനുഭവങ്ങളും അറിവും

കാരക്കുടി വൈദ്യുതരാസഗവേഷണാലയം.

സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ആയില്ല. നമ്മുടെ മിത്രത്തെ നാംതന്നെ പഠിക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ സ്വന്തം പരിശ്രമംകൊണ്ട് അതു പഠിപ്പിച്ചെടുത്തണം. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് വൈദ്യുതരാസകൗശലങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ നാം ചെലുത്തുന്നത്. ഇതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ് കാരക്കുടിയിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള വൈദ്യുതരാസഗവേഷണാലയം. ഈ സ്ഥാപനത്തിനായി പതിനഞ്ചു ലക്ഷം രൂപയും മുന്തറക്കർ സ്ഥലവും സംഭാവനചെയ്യുവാൻ ഡാ: അളകുപ്പച്ചെട്ടിയാർ മുന്യോട്ടുവന്നപ്പോൾ അന്നുവരെ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ഒരു ആശയത്തിന് രാസവ്യവസായഗവേഷണകൗൺസിൽ രൂപവും ഭാവവും കൊടുത്തു. വൈദ്യുതരാസഗവേഷണാലയം 1953 ജനുവരിയിൽ നമ്മുടെ ഉപരാഷ്ട്രപതി ഡാ: രാധാകൃഷ്ണൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ഇന്ന് എല്ലായിടത്തും വൈദ്യുതരാസതന്ത്രത്തെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിവരുന്നത്. ഇതിൽ ഗവേഷണത്തിനുള്ള സംഖ്യയെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഇതിലെ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ലഭ്യമാകാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ പല വ്യവസായങ്ങളേയും അടിമുടിമാറ്റാൻ കരുത്തുള്ളവയായിരിക്കാം. പുതിയ ഉല്പാദനരീതികൾ, ലാഭകരങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങൾ, ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളെന്നു കരുതിയിരുന്ന വസ്തുക്കളെ ആയകരമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താനുള്ള വഴികൾ എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര നൂതനസരണികൾ വെട്ടിത്തുറക്കുവാനാണ് ഈ ശാസ്ത്രവിഭാഗം സഹായിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്! ഇനിയും സഹായിച്ചുകൊള്ളൂ! കാരക്കുടിയിലെ ഗവേഷണാലയത്തിന്റേയും ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഇതൊക്കെതന്നെ. പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കി നിലവിലുള്ള നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളുടെ ഉല്പാദനരീതിയിൽ വിപ്ലവപ്പെടുത്തുവാനും നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം ചൂഷണം ചെയ്യുവാനും മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുവാൻ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വിജ്ഞാനസമ്പന്നനും പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്തലമൊരുകാരും. ആ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ ഉല്പാദനകൗശലങ്ങൾക്കായി പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ നൂതനമണ്ഡലങ്ങൾതന്നെ തുറക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

കാരക്കുടിയിലെ ഗവേഷണാലയം നിലവിലുള്ള വൈദ്യുതരാസവ്യവസായങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഗവേഷണപരിപാടികൾ അസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമെന്നനിലയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളുടെ കാര്യവും കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടുന്ന ശുദ്ധഗവേഷണങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സ്ഥാപനം ഇത്രയും കാലംകൊണ്ട് എത്ര നേടി? ആകർഷകമായ ആദർശങ്ങളുടെ പുറകിൽ ഒളിഞ്ഞുനിന്നു രക്ഷനേടുവാനുള്ള ശ്രമമാണോ അതോ പ്രയോജനകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുള്ള യത്നമാണോ ഇവിടെ നടക്കുന്നത്? ഏതൊരാളും ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി അറിയാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. മറുപടിയെപ്പറ്റി നമുക്ക് അല്പമൊന്നു ചിന്തിക്കാം. നൈവേലിയിലെ ലിഗ്നൈറ്റിൽനിന്നു കാത്സിയം ക്ലോറൈഡ് ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാനുള്ള വിധങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ ഗവേഷണസ്ഥാപനം അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇതു മൂലം പലതരത്തിലുള്ള ലാഭം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കും. വൈദ്യുതച്ചുരുളുപയോഗിച്ച് ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇവിടെ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. മോശപ്പെട്ട മംഗനീസ് അയിരും വൈദ്യുതവിശ്ലേഷണത്തിന് (Electrolysis) വിധേയമാക്കി ശുദ്ധമായ മംഗനീസ് സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ട ഉല്പാദനക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ശുദ്ധമായ ഈയവും ഓൻറിമനിയും ചില പാഴ്വസ്തുക്കളിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചും വിജയകരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. വൈദ്യുതവിശ്ലേഷണവിധങ്ങൾ വഴി രാസവ്യവസായം (organic and inorganic) ആയ സംയുക്തപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും സംഖ്യമായിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനമായി കപ്പലിന്റെ അടിവശത്ത് പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള പുതിയ മെച്ചമേറിയ ലേപം (paint) തയ്യാറാക്കുവാൻ ഇതു സഹായിക്കും. സോഡിയം സൾഫേറ്റിൽനിന്നു സോഡാ ക്ഷാരവും (caustic soda) ഗന്ധകാമ്ലവും (sulphuric acid) ഒന്നിച്ചു് ഭരണമയം ഉല്പാദിപ്പിച്ചു് കൃത്രിമപട്ടുവ്യവസായത്തിൽ (Rayon

Industry) പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനാവുന്ന ഒരു രീതിയും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതു് എടുത്തുപറയത്തക്കതുതന്നെ. ഇങ്ങനെ മറ്റുചില പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ കാര്യവും പറയാനാണ്ട്. കൂടുതൽ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഈയത്തുണ്ഡാറ്റാറികളെ നിർമ്മിക്കുക, വൈദ്യുതിയുപയോഗിച്ചു് നാക്കത്തെ അതിന്റെ അയിരിൽനിന്നു ശുദ്ധമായിട്ടെടുക്കുക, ജലമിശ്രത്തിൽനിന്നു് കൊബാൾട്ട് ക്സാസ്റ്റേബോഹസങ്കരത്തെ (Cobalt-tungsten alloys) വൈദ്യുതസ്തൂപത്തിൽ (electro deposition) ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, സങ്കരസ്വർണ്ണപ്പുരൽ ആയകാമായിലെയ്യുക, യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിൽ കഠിനമായ ക്രോമിയം പുതുക, പാർവ്വതികരണവിശകലനരീതികൊണ്ടു് (polarographic analysis) ലോഹങ്ങളുടെ അശുദ്ധി നിർണ്ണയിക്കുക തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന പല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും ഇവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നാക്ലോറൈഡ് ക്ലോറൈഡ് (Zinc chloride) ശുദ്ധീകരണം അതിൽ അന്തർലീനമായിട്ടുള്ള ഇരുമ്പാൽത്തെ വൈദ്യുതരാസജ്വരണം (Electro chemical oxidation) കൊണ്ടു് സോഡിക്കാമെന്റുള്ള നിർദ്ദേശത്തെ ഇവിടെ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സ്വകാര്യവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായത്തിനായി സമർപ്പിക്കാമുള്ള അനവധി പ്രശ്നങ്ങളും ഇവിടെ കൈകാര്യംചെയ്യുന്നതിനു മടിക്കാറില്ല. ഭരണംചെയ്യുന്ന വൈദ്യുതീഭാരസംവിധാനരീതി (Rotating electrode) ഇവിടുത്തെ പരീക്ഷണങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണമായി എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. കപ്രസ്റ്റ് ആക്സൈഡ്, കാത്സിയം ഗ്ലൂക്കോറേറ്റ്, അമിനോമിനോൾ, സോഡിയം ക്ലോറൈഡ് തുടങ്ങിയവയുടെ ആയങ്കരമായ ഉല്പാദനത്തിന് ഇതു കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായിട്ടറിയാം. ശക്തിയുള്ള വൈദ്യുതിയുപയോഗിച്ച് കുറ

പ്രൊ: കെ. എസ്. ജി. ഭാസ്—ഗവേഷണാലയത്തിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർ.

കൊണ്ടെന്നപോലെ ആരംഭിക്കുന്ന മോദം ആണ്. പരലോകത്തു ചെന്നാൽ അവിടെ അമരജാവിനേയും അതുപോലെ ചെല്ലേക്കാം. അപ്പോൾ യമരാജാവ് വല്ലാത്ത ഉപദ്രവമെന്നുകരുതി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടിട്ടുപോകും. പിന്നെ ഏന്റെ തലയിൽ വീണ്ടും മോടിനുള്ളപ്പോൾ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കരയുന്നത്.”

നാട്ടുവാഴികളുടെ മോമോജ്ഞാപ്പാറി യുള്ള പല കഥകളും നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സംസ്കൃതത്തിൽ മരിച്ചുപോയ നാട്ടുവാഴികളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു യുഗമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന കഥകളുണ്ട്. ഈ കഥയിലെ ലാഘവം അന്നത്തെ യുഗത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെത്ര.

4. ദേവന്മാരെപ്പറ്റി

ഈ ലോകത്തു രാജാക്കന്മാർ നാട്ടുവാഴികൾക്കുമുണ്ടായിരുന്ന അതേ സ്ഥാനമാണ്, അവരുടെ മാനസികപ്രതിച്ഛായകളായ ദേവന്മാർക്കു പരലോകത്തുമുണ്ടായിരുന്നത്. രാജാവും ബലി(കരം) കൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു. ദേവന്മാരും ബലികൊണ്ടു പ്രസന്നരാകുന്നു. വൈദികയുഗംവരെ ഈ ദേവന്മാർക്കു ഏകമനുരാഗനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു ദേവന്മാരെ പ്രസന്നരാക്കുവാൻ ഉപായങ്ങളായ യാഗങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്തി കുറഞ്ഞുവന്നു. അക്ഷേപത്തെ ഒരു കഥ ഇങ്ങനെയാണ്:

പണ്ട് ബ്രഹ്മദത്തരാജാവ് രാജ്യഭരിക്കുന്ന കാലത്തു ഉദിച്ചുബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽ ഒരു കഥാമന്ത്രി ജനിച്ചു. ജനിച്ച അന്ന് മാതാപിതാക്കൾ ജന്മാഗ്നി എടുത്തുവെ

ത്തെ സമയംകൊണ്ട് വലിച്ചു ഉല്ലാസത്തിന് ഇതു് ഇടനൽകും. ഈ രാസപ്രവൃത്തിക്കുള്ള നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാക്കുവാനും ഇടവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഇനിയും പലതും പറയുവാൻണ്ട്.

കാർക്കടിയിലെ ഗവേഷണാലയം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഗവേഷണാലയങ്ങളെയും അവയുടെ വിശദീകരണങ്ങളെയും ജനതാമധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ എഴുപതോളം രാസീയ പ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷണഫലമായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട മൂലപത്തി മൂന്ന് ഉല്പാദനരീതികളുടെ പേരാണ് ഏടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണുന്നു.

ആധുനികഗവേഷണം അതിവിദഗ്ദ്ധരായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ ഈ ഗവേഷണാലയത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഡയറക്ടർ ബി. ബി. ഡേ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1957-ൽ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചപ്പോൾ പ്രൊഫസ്സർ കെ. എസ്. ജി. ഭാസ് ആ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കുറഞ്ഞ അമ്പത്തിനാലു് സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധർ ഉൾപ്പെടെ ഈ ഗവേഷണാലയത്തിൽ ഉണ്ട്. ഭാരതീയസന്താനങ്ങളായ ഇവർ മാതൃഭൂമിക്കു് ഉൽക്കഷ്ണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കട്ടെ!

ച്ചു. അവർ മകനോടു പതിനാറുവയസ്സായപ്പോൾ പറഞ്ഞു:

“ഹേ പുത്രാ! നിന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ നാം ഞങ്ങൾ അഗ്നിയെടുത്തുവെച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമസ്ഥവാസൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ മൂന്നു വേദങ്ങളും പഠിപ്പൂ് ബ്രഹ്മലോകത്തിലാണു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ അഗ്നിയുമെടുത്തു വരുന്നതിലേക്കു പോം. അവിടെ അഗ്നിപുജചെയ്തു ബ്രഹ്മവിദനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു ബ്രഹ്മലോകം പൂകുക.”

പുത്രൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “എനിക്കു ഗർവ്വമുണ്ടു് വേണ്ട.” എന്നിട്ടു് അഗ്നിയെ മെടുത്തു് കാട്ടിലേക്കു പോയി അവിടെ ആഗ്രഹമുണ്ടാക്കി അഗ്നിപുജചെയ്തുകൊണ്ടു വരികുവാൻതുടങ്ങി.

അയാൾക്കു് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷണമായി ഒരു കാളയെ കിട്ടി. ആ കാളയെ ആഗ്രഹത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു്, അഗ്നിഭാവനാ ഗോമംസം നൽകാൻ അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾക്കോർവൻ, അവിടെ ഉപി്പ്പെന്നു്. ഉപ്പുരസമില്ലാത്ത അഗ്നിഭാവനാ ഭക്ഷിക്കുന്നാവില്ല. അയാളാലോചിച്ചു, ഗ്രാമത്തിൽ പോയി ഉപ്പുകൊണ്ടുപന്നു്, അഗ്നിഭാവനാ ഉപ്പുരസമുള്ള ഭക്ഷണം കൊടുക്കുമെന്നു്.

അയാൾ കാളയെ അവിടെത്തന്നെ കെട്ടി, ഉപ്പുകൊണ്ടുപറവുവാൻ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. അയാൾ പോയാപ്പോൾ, കുറേനായാട്ടുകാർ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ ആ കാളയെക്കൊന്നു മാനം തിന്നിട്ടു്, അതിന്റെ വാലും തുടയും തൊലിയും അവിടെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു്, ശേഷിച്ച മംസവുംകൊണ്ടു പോയി.

ബ്രാഹ്മണൻ മടങ്ങിവന്നസമയം വാലു മുതലായതുക്കു് ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. “ഈ അഗ്നിഭാവനാ സ്വപ്നം സ്വത്തുകുടിനോക്കുന്നാവില്ലെങ്കിൽ, ഏന്റെ കാര്യമെങ്ങനെ നോക്കാനാ? ഈ അഗ്നിപുജ നിരർത്ഥകമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ക്ഷേമമുണ്ടായില്ല, ഉയർച്ചയും.”

അങ്ങിനെ അയാളുടെ മനസ്സു് അഗ്നിപുജയിൽ ഉൾക്കൊണ്ടു. അയാൾ പാലു മുതലായതു് അഗ്നിയിലേക്കു് എറിഞ്ഞിട്ടു പറഞ്ഞു: “അല്ലയോ അസൽപുരുഷ! അഗ്നിഭാവോ! ഞാൻ ഈ പാലുകൊണ്ടു പുജിക്കുന്നുവെന്നതുതന്നെ ധാരാളമായി എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളു. മംസം കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നു, എന്നാൽ അതില്ല അതുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് പാൽ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളു.”

ഇതു് ഉപനിഷത്തുകൾ യാഗങ്ങളെ പൊളിഞ്ഞ തോണിയെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ തൊട്ടുതൊട്ടുകൊണ്ടുള്ള ചിത്രമാണു്. അഗ്നിഭാവനാ കളിയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്, ഇവിടെ; എന്നാലോ എത്ര നിർദ്ദയമായിട്ടു!

5. സാമൂഹ്യമായ ധാരണകൾ

ഇന്ന് നമ്മുടെ സമുദായത്തിലുള്ള സ്രീപുരുഷമുഖസങ്ങളും അതിനെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ധാരണകളും നാം ‘വളലേഖ’ങ്ങളായി കരുതിവരുന്നു. അവയെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെയെന്നായിരിക്കുന്നോ? എന്നാൽ ഇതിനു വിപരീതമായി ചില കഥകൾ സംക്ഷുപ്തമാക്കുന്നു:—

ഒരിക്കൽ ഒരു ആചാര്യന്റെ ശിഷ്യൻ തന്റെ പത്നിയിൽ ഭോഷം ദർശിച്ചു. അ

യാൾ, വ്യാകുലചിത്തനായതുകൊണ്ടു്, വളരെദിവസം ആചാര്യന്റെ സമീപം ചെല്ലുകയുണ്ടായില്ല. ഒരദിവസം അയാളോടു് ആചാര്യൻ ചോദിച്ചു: “ഇത്രദിവസം എന്തുകൊണ്ടുവന്നില്ല?”

ശിഷ്യൻ സംതരിയെല്ലാം ആചാര്യനെ അറിയിച്ചു. ആചാര്യൻ ഉപദേശിച്ചു:— “യഥാ നദീപ പന്ഥോപ പാണാഗാരം—

സഭാ പപാ, ഏവം ലോകീമനിയോ നാമനാസം— കത്വരീ പണ്ഡിതം.”

[നദിയും രാജമർദ്ദവും ധർമ്മലക്ഷ്യം തണ്ണീർപ്പുതലുകളും എല്ലാവർക്കും പൊതുവായിട്ടുള്ളതുപോലെ ലോകത്തിൽ സ്രീകളും എല്ലാവർക്കും പൊതുവാണ്. പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ക്ലേശിക്കാറില്ല.]

ഇതു ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു വശമാത്രമാണു്. മറ്റൊരു വശം വേറൊരു കഥയിൽ ഇങ്ങനെയാണ്:—

ഒരിക്കൽ കോസലഭരണത്തിൽ മൂന്നാളുകൾ ഒരു കാട്ടിനരികിൽ കൂഷിചെയ്യുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ കുറേ കള്ളന്മാർ ജനങ്ങളെ കൊള്ളചെയ്തു് ദാടിപ്പോയി. പട്ടാളത്തിന്നു കള്ളന്മാരെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു് കൂഷിചെയ്ത ഒരു മൂന്നുപേരെ പിടിച്ച് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതേസമയത്തുതന്നെ ഒരു സ്രീ “എനിക്കു പുരപ്പുതരിൻ, പുരപ്പുതരിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് മുമ്പിൽവന്നു. രാജാവു കല്പിച്ചു: “ഇവർക്കു് പുരപ്പുകൊടുക്കുക.”

“എനിക്കു തേന്തുരപിയായ പുരപ്പാണു വേണ്ടതു്”—എന്നായി ആ സ്രീ.

രാജാവു ചോദിച്ചു:—“ഇവർ നിന്റെ ആരാണു്?”

“ദേവ, ദേവർ ഏന്റെ ഭർത്താവാണു്, മറ്റൊരാൾ സോദരൻ, പിന്നൊരാൾ ഏന്റെ പുത്രനും.”

“ഞാൻ നിന്റെ പേരിൽ സത്തുഷ്ടനായി. ഇവരിലൊരാളെ ഞാൻ നിനക്കു തരാം. ആരെ വേണം?”

“മൂന്നുപേരെയും തരാൻ സാമൂഹ്യമല്ലെങ്കിൽ എനിക്കു സഹോദരനെ തന്നാലും.”

“പുത്രനെയോ പതിയേയോ സ്വീകരിക്കു്. സോദരനെക്കൊണ്ടെന്നു പ്രയോജനം?”

അപ്പോൾ സ്രീ പറഞ്ഞു:

“ഉഷ്ണേഗേ ദേവീ മേ പുത്തോ പഥേ ധാവന്തിയാപതി, തഞ്ച ദേസം ന പസ്സാമിയക്കോ സോദരി— യഥാനയേ.”

[‘ഹേ ദേവ, പുത്രൻ മടിയിലുണ്ടു്; പതിവഴിയേപോകുന്നവരിങ്കു കിട്ടുന്നു; എന്നാൽ സഹോദരനെ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുന്ന നാട്ടു് കാണാകുന്നില്ല.]

യഥാർത്ഥത്തിൽ, ആ കാലഘട്ടം പുരുഷനു് സ്രീ, പുത്രനും കുടുംബംപോലെ ഒരു സംധാരണ വിഷയമായിരുന്നിരിക്കണം. അക്കാലത്തു് എങ്ങുണ്ടായിരുന്നിരിക്കും, ഇന്നു നാം കാണുന്ന മാതൃകകളും നമ്മുടെ മുമ്പായിൽ ഇഴുകിപ്പിടിയിരിക്കുന്ന പൊള്ളയും അല്ലാത്തതുമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും!

തർജ്ജമ: പി. എൻ. ഭട്ടതിരി